

Banská Bystrica 21. 6. 2019

POZ 2626-2016/II-58-2019

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 16. novembra 2017 prihlasovateľom Pivovar Horná Nitra, s. r. o., Kukučínova 629/3, 972 12 Nedožery-Brezany, v konaní zastúpeným spoločnosťou Advokátska kancelária Matoška, s. r. o., Rajecká 40, 821 07 Bratislava (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 2626-2016/Z-391-2017 z 13. novembra 2017 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „Záchrana Života“, č. spisu POZ 2626-2016, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietla a rozhodnutie zn. POZ 2626-2016/Z-391-2017 z 13. novembra 2017 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 2626-2016/Z-391-2017 z 13. novembra 2017 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. f) predmetného zákona zamietnutá prihláška slovnej ochrannej známky „Záchrana Života“, č. spisu POZ 2626-2016 (ďalej „prihlásené označenie“ alebo „prihláška ochrannej známky“), pre všetky nárokované tovary v triedach 16, 21 a 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že prihlásené označenie nespĺňa podmienky na zápis do registra ochranných známk podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z., pretože je v rozpore s verejným poriadkom a dobrými mravmi. Uvedené vyplynulo z toho, že slovné spojenie „Záchrana Života“ je na území Slovenska spájané s aktivitami ľudí, ktorých cieľom je v kritickej situácii odvrátiť smrť, resp. životné podmienky, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k smrti človeka. Prvostupňový orgán uviedol, že ide o termín, ktorý je v slovenskej spoločnosti vnímaný predovšetkým v súvislosti s činnosťou záchrannej zdravotnej služby, Červeného kríža, prípadne iných inštitúcií oficiálne zriadených za účelom záchranu ľudského života. V súvislosti s touto skutočnosťou prvostupňový orgán skonštatoval, že prihlásené označenie môže spotrebiteľská verejnosť vnímať v prípade jeho použitia na tovaroch, ako sú „*podložky pod pivové poháre, pivové poháre, pivo, dumbierové pivo (zázvorové), sladové pivo, pivná mladinka, pivové koktaily*“ ako znevažovanie a dehonestáciu práce vykonávanej pracovníkmi záchrannej zdravotnej služby, Červeného kríža a podobných inštitúcií.

Prvostupňový orgán konštatoval, že označenie „Záchrana života“ by mohlo byť vnímané ako označenie potenciálne znevažujúce prácu záchranárov, a to aj pri jeho použití na rôznych tovaroch alebo službách, teda nielen na pive a ostatných tovaroch nárokových prihlasovateľom. Označenie „Záchrana Života“ môže byť spotrebiteľskou verejnosťou vnímané ako označenie, ktoré by malo byť používané výsostne v súvislosti s aktivitami záchranárov. Pokiaľ ide o argument prihlasovateľa ohľadom zdraviu prospešných vlastností piva, tento prvostupňový orgán považoval za nedôvodný. Uvedené vyplynulo zo skutočnosti, že záchrana

života je vo všeobecnosti v spoločnosti považovaná za takú aktivitu, ktorá je poskytnutá v život ohrozujúcich situáciách a nie v prípade aktivít smerujúcich k prevencii zdravia. Prvostupňový orgán označil za nedôvodné rovnako aj odvolávky na to, že pitie piva nie je zákonom reprobované a že pivo je konzumované rôznymi skupinami obyvateľstva, okrem iného aj zdravotníkmi, keďže nemožno zlučovať kvalitatívnu stránku tovaru, v tomto prípade piva, s otázkou rozporu s verejným poriadkom a dobrými mravmi v prípade použitia takého označenia na pive. Prvostupňový orgán k uvedenému dodal, že skupina spotrebiteľov, ktorá by sa mohla cítiť dotknutá, nemusí byť tvorená záchranármi, ale môže byť tvorená aj časťou verejnosti, ktorá si prácu záchranárov hlboko váži.

Prvostupňový orgán poukázal na skutočnosť, že pri posudzovaní rozporu prihláseného označenia s verejným poriadkom a dobrými mravmi je potrebné skúmať samotné označenie a jeho vlastnosti, pretože uplatnená zápisná prekážka sa netýka konania prihlasovateľa. Prihlasovateľ nemusí úmyselne podaním prihlášky ochrannej známky narušovať verejný poriadok a dobré mravy, ale podstatné sú okolnosti, ktoré by mohli viesť k zneváženiu práce určitej skupiny obyvateľstva.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu z 19. mája 2017, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a zároveň mu bola stanovená lehota na vyjadrenie. Prihlasovateľ vo svojej odpovedi doručenej úradu 2. júna 2017 vyjadril svoj nesúhlas s výsledkom vykonaného prieskumu, avšak podľa názoru prvostupňového orgánu prihlasovateľ svojimi argumentmi nevyvrátil skutočnosti uvedené v predmetnej správe úradu, a preto bolo pristúpené k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého odôvodnení nesúhlasil so zamietnutím prihlášky ochrannej známky, pričom napadnuté rozhodnutie považoval za arbitrálne, formalistické, svojvoľné a bez náležitého odôvodnenia.

Prihlasovateľ uviedol, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí rozpor prihláseného označenia s verejným poriadkom a dobrými mravmi nijako nevysvetlil. Podľa jeho názoru by o rozpor s verejným poriadkom mohlo ísť iba v prípade, ak by používanie prihláseného označenia bolo zakázané a nedovolené právnymi predpismi.

Prihlasovateľ prvostupňovému orgánu vytkol, že na jednej strane uviedol, že záchrana života je vysoko humánna činnosť a na druhej strane tvrdil, že prihlásené označenie je v rozpore s dobrými mravmi a verejným poriadkom.

Hoci pojem dobré mravy nie je presne definovaný, podľa prihlasovateľa nie je možné, aby prvostupňový orgán iba všeobecne bez bližšej konkretizácie konštatoval, že prihlásené označenie by mohlo znevažovať prácu záchranárov, resp. že určitá skupina spotrebiteľov hlboko vážiaca si prácu záchranárov by mohla byť dotknutá.

Podľa názoru prihlasovateľa pri hodnotení zápisnej spôsobilosti označenia ako ochrannej známky je potrebné posúdiť, či bežný spotrebiteľ (nie zamestnanec úradu) zaznamená znevažovanie práce záchranárov v súvislosti s prihláseným označením. V tejto súvislosti prihlasovateľ poukázal na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-232/10 z 20. septembra 2011 *Couture Tech Ltd vs. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo* (ďalej „EUIPO“), ktorým bolo potvrdené zamietnutie prihlášky ochrannej známky Európskej únie zobrazujúcej sovietsky štátny znak z dôvodu rozporu s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi. Všeobecný súd argumentoval, že skúmanie rozporu označenia s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi sa musí uskutočniť s ohľadom na jeho vnímanie príslušnou skupinou verejnosti nachádzajúcej sa v Únii alebo jej časti pri jeho používaní ako ochrannej známky. Podľa prihlasovateľa je v kontexte tohto rozsudku zrejmé, že príslušnou skupinou verejnosti je široká verejnosť, a preto treba zohľadniť vnímanie priemerného spotrebiteľa, ktorý je súčasťou tejto verejnosti a ktorý má bežný prah citlivosti a tolerancie. Podľa prihlasovateľa prvostupňový orgán v predmetnom prípade neposudzoval vnímanie bežného spotrebiteľa a nezohľadnil vnímanie priemerného spotrebiteľa, ktorý je súčasťou širokej verejnosti a ktorý má bežný prah citlivosti a tolerancie. Podľa prihlasovateľa bežný spotrebiteľ by si mohol uvedomiť ocenenie a hodnotu práce záchranárov.

Prihlasovateľ ďalej vyslovil názor, že prvostupňový orgán mal náležite odôvodniť, v čom vidí možný rozpor prihláseného označenia s verejným poriadkom. Nestačí len konštatovanie, že nejaká neurčitá skupina osôb

by mohla byť dotknutá prihláseným označením. Podľa prihlasovateľa rozpor s verejným poriadkom a dobrými mravmi musí mať určitú minimálnu intenzitu. Zdôraznil, že dobré mravy sú všeobecne spoločensky uznávané pravidlá správania akceptované väčšinou obyvateľstva, a preto aj hranicu medzi tým, čo je a čo nie je v súlade s dobrými mravmi, je potrebné posúdiť vo vzťahu k bežnému spotrebiteľovi.

Podľa názoru prihlasovateľa prvostupňový orgán mal preukázať nielen možné riziko, ale aj skutočné znevažovanie a dehonestáciu práce vykonávanej zdravotníkmi záchranej služby, Červeného kríža a iných podobných inštitúcií, pričom nepreukázal ani možné potencionálne riziko. Prihlasovateľ argumentoval, že prihlásené označenie môže mať len pozitívny výklad, keďže so záchranou života sa spájajú len pozitíva, a preto nie je relevantný názor, že by použitie spojenia „Záchrana Života“ pre prihlásené tovary dehonestovalo prácu príslušnej skupiny osôb. Takáto ochranná známka by podľa prihlasovateľa mohla pôsobiť na oslavu, ocenenie a prejav úcty voči zdravotníkom záchranej služby, Červeného kríža a iných podobných inštitúcií, aj keď to nebol pôvodný zámer prihlasovateľa. Navyše žiadny právny predpis nezakazuje priamo či nepriamo používanie znenia prihláseného označenia.

Prvostupňový orgán podľa prihlasovateľa nedostatočne odôvodnil registráciu označenia „Smädný mních“ ako ochrannej známky, ktoré by rovnako mohlo byť považované za znevažujúce vo vnímaní určitej skupiny obyvateľstva. Prihlasovateľ taktiež poukázal na skutočnosť, že označenie „Záchrana života“ bolo zaregistrované ako ochranná známka č. 360714 v Českej republike.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prihlasovateľ dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, pričom zistenie skutkového stavu prvostupňovým orgánom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, a preto požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že umožní registráciu prihláseného označenia.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi.

Podľa § 54b ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Prihláška slovnej ochrannej známky „Záchrana Života“, č. spisu POZ 2626-2016, bola prihlasovateľom Pivovar Horná Nitra, s. r. o., Kukučínova 629/3, 972 12 Nedožery-Brezany, podaná 19. decembra 2016 pre tovary „*podložky pod pívové poháre*“ v triede 16, „*pívové poháre*“ v triede 21 a pre „*pivo; d'umbierové pivo*“

(*zázvorové*); *sladové pivo*; *pivná mladinka*; *pivové koktaily*“ v triede 32 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ nesúhlasil s prvostupňovým orgánom vykonaným posúdením zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a na rozdiel od prvostupňového orgánu zastával názor, že prihlásené označenie nie je v rozpore s verejným poriadkom a dobrými mravmi.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na skutočnosť, že pojmy verejný poriadok a dobré mravy nie sú v Slovenskej republike výslovne definované žiadnou právnou normou. Verejný poriadok možno charakterizovať ako písané a nepísané pravidlá správania sa, ktorých rámec je stanovený zákonnou úpravou, dobrými mravmi a zvyklosťami. Z charakteristiky verejného poriadku potom vyplýva, že dobré mravy sú obsahom verejného poriadku a rozumieme nimi nepísané všeobecne spoločensky uznávané pravidlá konania (pravidlá morálneho charakteru). Pri posudzovaní rozporu označenia prihláseného na zápis do registra ochranných známk s verejným poriadkom a dobrými mravmi je potrebné preskúmať samotné označenie, tzn. či je objektívne spôsobilé vyvolávať v mysli spotrebiteľskej verejnosti negatívne pocity alebo reakcie, a nie úmysel prihlasovateľa, t. j. či chcel alebo nechcel poburovať, šokovať alebo pôsobiť vulgárne. Vo všeobecnosti platí, že zo zápisu do registra ochranných známk sú podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona o ochranných známkach vylúčené označenia obsahujúce napríklad rasistické, nacistické, pornografické či pohoršujúce prvky a pod.

Orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je slovným označením pozostávajúcim zo slovného spojenia „Záchrana života“ napísaného štandardným typom písma. Pod týmto slovným spojením si slovenský spotrebiteľ vo všeobecnosti okamžite vybaví činnosť spojenú so záchranou ľudského života vykonávanú zdravotníkmi, či už v nemocniciach alebo priamo v teréne pracovníkmi záchrannej zdravotnej služby. Pod pojmom „záchrana života“ možno rozumieť poskytnutie neodkladnej zdravotnej starostlivosti osobe v situácii, kedy je ohrozený jej život, ale aj v prípade ťažkej choroby, kedy tím zdravotníkov správne zvolenou liečbou vylieči pacienta alebo aspoň šírenie choroby pozastaví. Z uvedených dôvodov je práca zdravotníkov v mysli priemernej spotrebiteľskej verejnosti vysoko oceňovaná a spájaná s určitými vedomosťami a schopnosťami. S daným slovným spojením sa široká verejnosť stretáva aj v prípade označovania rôznych kurzov, školení a vzdelávacích programov, ktoré slúžia na oboznamovanie ľudí so základnými pravidlami poskytovania prvej pomoci. Populárne sú aj rôzne videá na internetových stránkach, ktoré boli vytvorené za účelom spopularizovania tejto závažnej a dôležitej témy a získania informácií, ako postupovať pri záchrane života.

V preskúvanom prípade je prihlásené označenie nárokové pre tovar – pivo rôznych druhov, ako aj pre s ním súvisiace tovary (poháre a podložky pod pivové poháre). Pivo je alkoholický nápoj slúžiaci na osvieženie, ktorý má pri striedanej konzumácii pozitívne účinky na ľudský organizmus. Jeho sústavným a nadmerným požívaním sa naopak môže vyvinúť ochorenie – alkoholizmus. Práve záchranári sa často stretávajú s prípadmi ľudí intoxikovaných alkoholom, v prípade ktorých musia pristúpiť k záchrane ich života. Použitie prihláseného označenia na tovare, ktorý je v mnohých prípadoch pri jeho požití vo väčšom množstve príčinou intoxikácie konzumentov, a tým aj príčinou ohrozenia života, môže vo vedomí verejnosti dehonestovať či urážať prácu záchranárov. Označovaním tovaru – piva a s ním súvisiacich tovarov slovným spojením „Záchrana Života“ by tak mohla byť znevažovaná a zosmiešňovaná náročná práca záchranárov pri zachraňovaní ľudských životov, a preto orgán rozhodujúci o rozklade zdieľa názor prvostupňového orgánu, že označenie takéhoto charakteru nie je spôsobilé na zápis do registra ochranných známk v zmysle § 5 ods. 1 písm. f) zákona o ochranných známkach, pretože je v rozpore s verejným poriadkom a dobrými mravmi.

Zároveň možno uviesť, že v prípade označovania alkoholického nápoja prihláseným označením „Záchrana Života“ by mohli byť zľahčované negatívne účinky piva pri jeho nadmernej konzumácii a danému nápoju by mohli byť naopak prisudzované určité pozitívnejšie vlastnosti spájané so zdravím, pohodou či navodením lepšieho fyzického alebo duševného stavu, čo môže motivovať a nabádať ku zvýšenej konzumácii daného alkoholického nápoja, a tým nepriaznivo pôsobiť najmä na mladšiu, najviac zraniteľnú skupinu verejnosti. Táto skutočnosť by preto mohla mať za následok ohrozenie, resp. oslabenie verejného záujmu na ochrane života a zdravia obyvateľstva, čo tiež odôvodňuje zamietnutie prihlášky ochrannej známky v zmysle § 5 ods. 1 písm. f) zákona o ochranných známkach.

Čo sa týka argumentu prihlasovateľa, že prvostupňový orgán mal v napadnutom rozhodnutí náležite odôvodniť, v čom vidí možný rozpor prihláseného označenia s verejným poriadkom, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, predovšetkým vzhľadom na

samotný charakter prihláseného označenia a jeho vnímanie vo vzťahu k nárokoványm tovarom priemerným spotrebiteľom, je potrebné prihlásené označenie považovať za označenie v rozpore s verejným poriadkom a dobrými mravmi. Je vo verejnom záujme, aby štát registráciu takéhoto označenia ako ochrannej známky nepripustil a predmetnú prihlášku ochrannej známky zamietol podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona o ochranných známkach.

Prihlasovateľ v podanom rozklade vyjadril tiež názor, že rozpor označenia s verejným poriadkom by mohol nastať iba v prípade, ak by používanie označenia bolo zakázané a nedovolené právnymi predpismi. K tomuto argumentu sa vyjadril už prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí, keď uviedol, že žiadny právny predpis nemôže dopredu predpokladať, aké označenie bude v budúcnosti predmetom prihlášky ochrannej známky, pričom nie je možné, aby boli v právnom predpise taxatívne vymenované všetky slová či slovné spojenia, ktoré nemôžu tvoriť ochrannú známku. Orgán rozhodujúci o rozklade dodáva, že zákon o ochranných známkach jasne vymedzuje vlastnosti označenia, ktoré sú prekážkou pre jeho zápis do registra ochranných známkov. Úlohou úradu je, aby posúdil zápisnú spôsobilosť každého označenia prihláseného na zápis do registra ochranných známkov s ohľadom na zákonné výluky, pričom rozhoduje na základe správnej úvahy vychádzajúcej zo skutkového stavu daného prípadu. Skutočnosť, že používanie určitého označenia vo vzťahu k určitej skupine tovarov nie je výslovne vylúčené žiadnym právnym predpisom platným v Slovenskej republike, sama osebe neznamená, že označenie je spôsobilé na zápis do registra ochranných známkov v zmysle zákona o ochranných známkach.

Prihlasovateľ argumentoval, že prihlásené označenie môže mať len pozitívny výklad, keďže so záchranou života sa spájajú len pozitíva, a preto nie je relevantný názor, že by použitie spojenia „Záchrana Života“ pre prihlásené tovary dehonestovalo prácu príslušnej skupiny osôb. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti konštatuje, že prihlásené označenie sa spája s vysoko pozitívnym významom, keďže zdravie a život sú považované vo všeobecnosti za najcennejšie hodnoty, a práve preto môže pôsobiť označenie „Záchrana Života“ na tovare „pivo“ na širokú skupinu verejnosti (nielen na spotrebiteľa tohto tovaru) dehonestujúco a negatívne. Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že urážlivé nemusia byť len označenia s „negatívnou“ konotáciou. Banálne používanie niektorých označení s vysoko pozitívnou konotáciou môže byť takisto negatívne vnímané, ako je to napríklad v prípade výrazov s náboženským významom alebo národných symbolov s duchovnou a politickou hodnotou. V tejto súvislosti možno ako príklad uviesť ochrannú známku EÚ „ATATURK“ (Mustafa Kemal Atatürk bol turecký vojvodca a štátnik, zakladateľ a prvý prezident Tureckej republiky), ktorá bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu, že môže byť urážlivou pre širokú verejnosť Európskej únie tureckého pôvodu (rozhodnutie Odvolacieho senátu EUIPO zo 17. septembra 2012, R 2613/2011-2, ATATURK, bod 31).

Prihlasovateľ v podanom rozklade poukázal na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-232/10 z 20. septembra 2011 Couture Tech Ltd vs. EUIPO (obrazové označenie zobrazujúce sovietsky štátny znak), pričom uviedol, že v zmysle tohto rozsudku skúmanie rozporu označenia s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi sa musí uskutočniť s ohľadom na jeho vnímanie príslušnou skupinou verejnosti pri jeho používaní ako ochrannej známky, čo je v predmetnom prípade široká verejnosť, ktorá si uvedomuje ocenenie a hodnotu práce záchranárov. Orgán rozhodujúci o rozklade k tomuto argumentu prihlasovateľa uvádza, že posúdenie zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia bolo vykonané s ohľadom na jeho vnímanie širokou spotrebiteľskou verejnosťou. V tejto súvislosti zároveň konštatuje, že pri posúdení otázky, či určité označenie je alebo nie je spôsobilé vyvolávať negatívne pocity či reakcie, vo všeobecnosti, je potrebné uplatňovať kritérium spotrebiteľa s priemerným prahom citlivosti a tolerancie, ako to v podanom rozklade poznamenal aj samotný prihlasovateľ a z uvedeného pri posúdení zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia vychádzal ako prvostupňový orgán, tak aj orgán rozhodujúci o rozklade. Zároveň orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že úrad je kompetentným orgánom štátu na vykonanie posúdenia spôsobilosti označení na ich zápis do registra ochranných známkov, vrátane posúdenia konštatovanej zápisnej výluky, a preto posúdenie vykonané prvostupňovým orgánom nemá váhu názoru jedného zamestnanca úradu, ako sa to snažil v podanom rozklade prezentovať prihlasovateľ. Prvostupňový orgán, ako aj orgán rozhodujúci o rozklade pri posúdení zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia prihliadali na skutočnosti, akými sú jeho charakter, vlastnosti, ako aj vnímanie prihláseného označenia vo vzťahu k nárokoványm tovarom zo strany spotrebiteľa s priemerným prahom citlivosti a tolerancie, vrátane detí a mládeže.

Pokiaľ ide o argument prihlasovateľa týkajúci sa registrácie označenia „Smädný mních“ ako ochrannej známky, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že tento argument nie je v preskúmanom prípade relevantný, keďže ide o obsahovo odlišné označenie, a teda odlišný skutkový stav. V prípade zápisnej výluky zakotvanej v ustanovení § 5 ods. 1 písm. f) zákona o ochranných známkach musí byť každé označenie,

o ktorého zápis sa žiada, predmetom samostatného posúdenia, pri ktorom sa zohľadnia konkrétne okolnosti daného prípadu. Dovolávať sa zápisu označenia len na základe odkazovania na iné nesúvisiace konania nie je možné.

Čo sa týka skutočnosti, že slovná ochranná známka „Záchrana života“ bola zapísaná Úradom priemyselného vlastníctva Českej republiky do registra ochranných známk pre rovnaké tovary, ako sú tie, na ktoré sa vzťahuje prihlásené označenie, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že rozhodnutia zahraničných štátnych orgánov nie sú pre úrad záväzné. V danej súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že úrad pri rozhodovaní v konaniach vo veciach ochranných známk postupuje výlučne na základe zákona o ochranných známkach a v jeho medziach, čo znamená, že pri výkone tejto pôsobnosti je úrad autonómny a nie je viazaný rozhodnutiami iných známkových úradov alebo inštitúcií v rovnakých či obdobných veciach. Každé konanie o prihláške ochrannej známky je samostatným konaním a pri rozhodovaní v ňom zohráva úlohu rad konkrétnych skutkových okolností daného prípadu, ktoré musia byť zobrazené do úvahy, pričom významnú úlohu majúcu vplyv na výsledok konania môžu zohrávať aj drobné rozdiely. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že aj otázka spôsobilosti určitého označenia na jeho zápis do registra ochranných známk sa musí posudzovať v každom jednom konaní zvlášť, s prihliadnutím na okolnosti a faktory prejednávanej veci. Rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky, na ktoré poukázal prihlasovateľ v odôvodnení rozkladu, nemožno preto považovať za taký dôkaz, ktorý by bol spôsobilý zvrátiť záver o existencii vyššie uvedenej výluky v prejednávanej veci.

Na základe zohľadnenia všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade súhlasí so záverom prvostupňového orgánu, že registrácia prihláseného označenia ako ochrannej známky by bola v rozpore s verejným poriadkom a dobrými mravmi. Prvostupňový orgán preto rozhodol správne, keď prihlášku ochrannej známky podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona o ochranných známkach zamietol.

Pre úplnosť možno dodať, že k záveru o existencii predmetného dôvodu na odmietnutie zápisu prihláseného označenia do registra ochranných známk prvostupňový orgán a orgán rozhodujúci o rozklade dospeli na základe posúdenia prihláseného označenia a jeho vnútorných vlastností bez toho, aby skúmali pohnútky prihlasovateľa pri tvorbe prihláseného označenia a skutočnosti, ktoré sa týkajú konania osoby prihlasovateľa ochrannej známky (rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-140/02 „INTERTOPS“ z 13. septembra 2005, body 27 a 28).

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Advokátska kancelária Matoška, s. r. o.
Rajecká 40
821 07 Bratislava